

DRAMA TECHNIQUE IN TEACHING PRONOUNS IN TURKISH

(TÜRKÇE ZAMİRLERİN ÖĞRETİMİNDE DRAMA TEKNİĞİ)

Serkan TEKE¹
Mehmet GEDİZLİ²

ABSTRACT

This paper aims to reveal the effects of drama technique in teaching pronouns on success rate of 6th students. The study was conducted to 6th Grades as a control group and an experimental group in SEKA Middle School in Taşköprü, Kastamonu. Each group is consisted of 8 students. A test is conducted to each group to obtain the quantitative data and students are video recorded to obtain qualitative data. In conclusion, drama technique has more effective than standard technique in increasing students' success rate and also the drama technique leads students to attend to lessons.

Keywords: Drama Technique, Grammar, Pronouns.

ÖZET

Bu araştırmanın amacı ortaokul 6.sınıflarda zamirler konusunda drama tekniğinin öğrenci başarısına etkisini belirlemektir. Uygulama Kastamonu ili Taşköprü ilçesi Seka Ortaokulu altıncı sınıf öğrencilerinden oluşan biri deney biri kontrol olmak üzere iki gruba yapılmıştır. Gruplar sekizer öğrenciden oluşmaktadır. Araştırmanın nicel verileri iki gruba da uygulanan test sınavıyla nitel veriler ise deney grubu öğrencilerinin video kamera görüntüleri ile elde edilmiştir. Araştırma sonucunda drama tekniğinin düz anlatım yöntemine göre öğrencilerin zamirler konusundaki başarısını artırdığı ve öğrencilerin derse katılımını sağladığı belirlenmiştir.

Anahtar Sözcükler: Dil Bilgisi, Drama Tekniği, Zamirler..

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Sakarya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi Bölümü. serkan.tk@hotmail.com

² Yrd. Doç. Dr., Sakarya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi Bölümü. mgedizli@gmail.com

SUMMARY

Introduction

Language teaching is based on 4 fundamentals; Reading, Writing, Listening and Speaking. Other than these 4 linguistic skills, there is not a consensus over that if there is another linguistic skill. It can be highly beneficial that Grammar, all the rules belonging to the language, is considered as the other linguistic skill. Some researchers says that Grammar is just an area that analyze and identify the rules of the language (Altun et al. 2005:16), on the other hand, other researchers state that grammar is taught for the reason that an individual can understand the language communicate better and develop his/her mental skills (Güneş, 2014:281). Havva Yaman says “Grammar teaching is an attempt that standardizes the patterns that children learn in pre-school period and teaches the language according to the grammar rules.” (Yaman, 2016:19)

In Turkish classes, teachers state that students generally see the grammar rules as they are the patterns that should memorize. However, in recent exams, percentage of grammar is %15. It means there are just 3 questions in a 20-question-exam. In this case, it can be said that this is one of the reasons that students underestimate the importance of grammar.

Pronouns are challenging for students. Especially, interrogative, relative and possessive pronouns are rather hard for students to comprehend if the teacher uses the lecturing method. To overcome this problem, alternative teaching methods should be used. Yaman and Süğümlü stated that in grammar teaching, new student-centered teaching methods, where students are active, should be used and in this way grammar teaching can be successful (Yaman and Süğümlü, 2009:57).

Drama is one of the methods that can be used in grammar teaching. According to Okvuran (1995), drama can eliminate the boredom of lecturing, combine education with contemporary needs and create excited teachers and students. Dellal and Kara (2010) say that drama is, as a concept, “a play to act”, “role-playing”, “action” and “acting”.

Drama techniques see the students as a direct part of the education process and include them in lesson. In a Turkish class, in which drama is used, students do not see the lesson as compulsory, on the contrary, they want to be a part of it. During the play, students communicate with each other joyfully.

In this study, it is aimed that pronouns can be taught more easily if teaching methods are interesting and exciting. Thus, teachers leads to alternative teaching methods to classic teaching methods like lecturing or question-answer method. It is also aimed that how effective the alternative teaching methods are on students attendance in the classroom.

Method

Participants

This study's population is selected from 6th grade students in Kastamonu, Taşköprü SEKA Mid-School in 2014-2015 academic year. Sample group is selected

from the population voluntarily. Two groups are formed and each group consists of 8 students. One of the groups is selected as control group and the other one is selected as experimental group randomly.

Data Collection

In this study, qualitative and quantitative research methods are used in joint. Qualitative data are collected via “Pronoun Comprehension Test”. Quantitative data are collected via video-recording.

Data Analysis

In the end, a Pronoun Comprehension Test is implemented to both of the groups and results are evaluated according to the data analysis.

Findings and Discussion

Firstly, Pronouns are lectured in classroom 6/B. After that, a scenario about pronouns is given to the experimental group in 6/B to study. Pronouns are given with drama technique and it is seen that students are willing to participate to the lesson and the drama play. Drama play about pronouns is video-recorded and these records are shown to the students. The next day, a ten-question “Pronoun Comprehension Test” is implemented to both control and experimental groups. All the students in experimental group gives correct answers to more than 5 questions while only 4 students in control group can give the correct answers to more than 5 questions. According to the results, experimental group implemented the drama technique is more successful than the control group lectured.

Results and Suggestion

In this study, these deductions can be made:

1. It is clearly seen that experimental group is more successful than control group with the help of the drama technique.
2. Participating in classroom elevates via drama technique.
3. Drama technique reveals the students’ skills and avoids memorization.
4. It is seen that in classes with alternative methods, students are willing to participate and do not develop negative attitude towards the lesson.
5. Students communicate with each other better and socialize more easily with drama technique.
6. Drama technique, with which students feel themselves very active and feel funny, should be used for every lesson.

GİRİŞ

Dünyada dil öğretimi genel olarak dört temel beceri alanı üzerinden değerlendirilir; okuma, yazma, dinleme ve konuşma. Bunların dışında beceri olup olmadığı konusunda kesin bir kanaatin oluşmadığı ancak bazı araştırmacılar tarafından ek dil öğretimi becerisi olarak düşünülebilecek yaklaşımlar sergilenmektedir. “Dil bilgisi” ya da “gramer” olarak adlandırılan ve daha çok

herhangi bir dilin kurallarının ortaya konulduğu ve öğretildiği dil inceleme alanı olan bu uygulamanın da dil öğretiminin beceri alanlarından birisi olarak değerlendirilmesi dil öğretimine katkıda bulunabilir. Her ne kadar bazı araştırmacılar, dil bilgisini, dilin kurallarını inceleyen ve belirleyen bilgi alanı olarak ifade etse de (Altun vd. 2005:16) bazı araştırmacılar da günümüzde dil bilgisinin bireyin dili iyi anlaması, iletişim kurması, zihinsel becerilerini geliştirmesi amacıyla öğretildiğine (Güneş 2014: 281) dikkat çekmektedir. Havva Yaman da “Dil bilgisi öğretimi, çocuğun okul öncesi dönemde kullanarak öğrendiği kalıpları, ortak kurallara bağlama ve dili, dil bilgisi kurallarına göre öğretme çabasıdır” diyerek dil bilgisi öğretiminin önemine dikkat çekmektedir (Yaman, 2006: 19).

Dil bilgisi öğretiminde istenilen düzeyde başarı elde edilemediği öğretmenlerin genel kanaati olarak dikkat çekmektedir. Dil bilgisi konuları öğrencilere oldukça karışık gelmekte ve özellikle soyut konular olması öğrencileri dil bilgisine karşı önyargılı bir hale getirmektedir. Bunun yanında dil bilgisi konularının günlük hayatta kullanılmaktan uzak olduğu düşüncesi de öğrencilerin zihinlerinde yer etmektedir.

Genelde Türkçe derslerinde öğrencilerin dil bilgisi konularına ezberlenmesi gereken kalıplar olarak yaklaştığı Türkçe öğretmenleri tarafından fark edilmektedir.Öte yandan son dönem yapılan merkezi sınavlarda dilbilgisi konularının oranı diğer konular içinde %15’lik bir yere sahiptir.Yani yirmi soruluk bir sınavda dilin kuralları ile ilgili sadece ve sadece üç soru çıkmaktadır.Bu durumda öğrencilerin dil bilgisi konularını önemsiz görmeleri de etkenlerden biri olarak düşünülebilir.

Beşinci sınıf Türkçe dersi müfredatı dil bilgisi konuları açısından oldukça boşluk oluşturmaktadır.Genellikle dört temel dil becerisi üzerinde durulurken altıncı sınıflarda dil bilgisi konuları yoğun bir şekilde yer almaktadır.Bu çalışmada ele alınan zamirler konusu altıncı sınıfta işlenmektedir.

Zamirler öğrenciler tarafından tam anlaşılamayan bir konudur.Özelikle soru, ilgi ve iyelik zamirlerinin öğretiminde düz anlatım tekniği kullanıldığında konun kavranması zorlaşmaktadır.Bu duruma çözüm olarak alternatif öğretim teknikleri kullanılması gerekir. Yaman ve Süğümlü, çağdaş eğitimin gerekli kıldığı biçimde öğrenci merkezli uygulamaların yer aldığı yeni öğretim, yöntem ve tekniklerinin dilbilgisi öğretiminde kullanılması ve geleneksel anlayıştan uzaklaşılması yoluyla, dile ait kural ve kavramların öğrenciler tarafından daha kalıcı ve pratikte daha işe yarar bir şekilde öğrenildiğini ve bu anlayışa uygun, öğrencinin kendini aktif hissettiği ve öğrenirken eğlendiği senaryolar ile dil bilgisi öğretiminde başarı sağlanabileceğini ifade etmektedirler (Yaman-Süğümlü 2009: 57).

Dil bilgisi konularını daha ilgi çekici hale getirmek alternatif tekniklerle mümkündür. Bunlardan bir tanesi de drama tekniğidir.Okvuran’a (1995) göre tüm eğitim kademelerinde ve her yaşta insana uygulanabilecek drama çalışmaları, eğitimin sıkıcı kalıplarını kırarak, çağdaş eğitim sistemiyle bütünleştirilebilir ve kendini geliştirme gereksinimini ve heyecanını duyan öğretmen ve öğrenciler yaratabilir. Dellal ve Kara (2010), dramının kavram olarak “oynanmak üzere

yazılmış oyun”, “rol oynamak”, “eylem” ve “canlandırmak” anlamlarına geldiğini dile getirmektedirler. Araştırmacılar derste drama/rol oynamayı, bir öğrenci grubu tarafından toplumsal yaşamda gerçekleşen bazı davranış modellerinin veya eyleme dayalı görüngülerin vücut dili, jest ve mimikler kullanılarak oyun yoluyla anlatılması, yani canlandırılması olarak ifade etmektedirler. Güneş, dramayı, bir grup çalışması içinde, öğrencilerin bir yaşantıyı, bir olayı, bir düşünceyi, bir kavramı ya da bir beceriyi, ön bilgilerini kullanarak yapılandırması, anlamlandırması ve canlandırması olarak tanımlamaktadır (Güneş 2014: 323). Drama teknikleri, öğrenciyi eğitim öğretim sürecinin doğrudan parçası olarak görür ve onu konuya dahil eder. Drama etkinliğinin kullanılarak gerçekleştirildiği bir Türkçe dersinde, öğrenci eğitim öğretim ortamında bir zorunluluk olarak kalmaz, aksine dersin bir parçasıdır. Oyun sırasında öğrenciler, birbirleriyle neşeli ve mutlu bir iletişim içindedirler. Önder (2004) eğitici dramının sağladığı yararları şu başlıklar altında toplamıştır:

1. Çocukta yaratıcılığı ve hayal gücünü geliştirmesi
2. Zihinsel kapasiteyi geliştirmesi
3. Kendilik kavramının gelişmesine katkı
4. Bağımsız düşünme ve karar verme
5. Duyguların farkına varılması ve ifade edilmesi
6. İletişim becerilerine olumlu katkı
7. Sosyal farkındalığın artması ve problem çözme yeteneğinin gelişmesi
8. Demokrasi eğitimine katkı
9. Arkadaşlık
10. Öğretmen ve öğrenciler arasındaki iletişime olumlu katkı
11. Genel öğrenci performansına olumlu etki.

Eğitimin temel amaçlarına ulaşmak için ülkenin geleceği olan çocuklara bilgi vermektense daha fazlasını yapmak gerekir; bu da ancak öğrenme-öğretme ortamını en son yeniliklerle zenginleştirerek yapılabilir (Altıkulaç ve Akhan 2010: 226).

Bu çalışmada amaç zamirler konusunu daha ilgi çekici hale getirerek anlatıldığında öğretiminin kolaylaşacağını göstermektir. Böylelikle düz anlatım tekniği veya soru-cevap tekniği gibi mevcut öğretim yöntem ve tekniklerine alternatif tekniklerin öğretmen tarafından derste kullanılması sağlanacaktır. Ayrıca bu çalışmayla alternatif tekniklerin öğrencilerin ders katılımını ne derece etkilediği tespit edilmeye çalışılmıştır.

Zamirler

Zamirler, en genel tanımıyla “adların yerini tutan, kişileri ve nesnelere temsil veya işaret ederek karşılayan gramer kategorisidir” (Korkmaz, 2003: 399). Karaağaç (2013a) zamiri, varlıkların gerçek adlarının yerini tutma, onları kişi, işaret, belirsizlik veya soru yollarıyla temsil etme görevi yüklenmiş olan ad soylu bir söz türü olarak tanımlamaktadır. Banguoğlu’ya (1995) göre zamir, adın yerini tutan kelimedir. Ergin (2013) ise nesnelere temsil veya işaret yoluyla karşılayan kelimeler olarak tanımlar. Araştırmada dil bilgisine yönelik kaynaklar incelenmiş ve zamirler kendi içinde çeşitli türlere ayrıldıkları görülmüştür.

Korkmaz (2014) zamir türlerini, şahıs zamirleri, dönüşlülük zamirleri, işaret zamirleri, aitlik zamirleri, belirsizlik zamirleri, soru zamirleri ve bağlama zamirleri şeklinde sınıflandırmaktadır.

Ergin (2013) zamirleri, şahıs zamirleri, dönüşlülük zamirleri, işaret zamirleri, soru zamirleri, belirsizlik zamirleri, bağlama zamiri şeklinde sınıflandırmıştır.

Banguoğlu (1995), zamir türlerini kişi zamirleri, gösterme zamirleri, iyelik zamirleri, dönüşlü zamirler, soru zamirleri, belirsiz zamirler, ilinti zamirleri şeklinde türlere ayırmıştır.

Demir (2004), zamir çeşitlerini kişi adıları, kendi adlı (dönüşlülük adlı), işaret adıları, soru adıları, belgisiz adılar, ek halindeki adılar (iyelik adıları, ilgi adıları) olarak ifade etmektedir.

Karaağaç (2013b) ise kişi zamirleri, dönüşlülük zamirleri, işaret zamirleri, belirsizlik zamirleri, soru zamirleri şeklinde çeşitlendirmektedir. Zamirler konusunda yapılan kaynak taraması ve Türkçe öğretim programına bakıldığında zamirler şu şekilde sınıflandırılmaktadır:

Şahıs Zamirleri

Muharrem Ergin şahıs zamirlerini, varlıkları şahıslar halinde ve temsil suretiyle karşılayan kelimeler olarak tanımlamaktadır (Ergin 2013: 265).

Günay Karaağaç ise kişi gösteren "ben, sen, o, biz, siz, onlar" şeklinde ifade eder (Karaağaç 2013a: 431).

Dönüşlülük Zamiri

Korkmaz (2014) dönüşlülük zamirlerini, şahıs zamirlerinden daha güçlü bir anlam taşıyan, onları anlamca katmerli kılan pekiştirilmiş bir tür şahıs zamiri olarak tanımlar. Ergin (2013) dönüşlülük zamirinin kendi kelimesi olduğunu ve iyelik eklerini alarak kendim, kendin, kendisi, kendimiz, kendiniz, kendileri şeklinde bütün şahısları karşılayacağını ifade eder. Yani bu zamir diğer zamirlerden farklı olarak bütün iyelik eklerini alabilir. İyelik eklerinin üzerine durum ekleri getirilebilir. Kendi-m-de Kendi-n-den Kendi-si-n-i

*İyelik eki almadan tamlayan olabilir. Bu durumda belirtili isim tamlaması sayılır:

Kendi elim Kendi arkadaşın

*Özneyle (ad veya zamir) birlikte, pekiştirme görevinde (bizzat anlamında) kullanılır:

Ben kendim de giderim. O kendisi yapsın. Tiyatroyu siz, kendiniz izlemelisiniz.

*Eylemin özneye dönüşünü bildirir: Çocuk kendisi yürümüş.

*Tamlama hâlinde ve tek başına yapılan bir işi anlatmak için kullanılabilir:

Kendi kendime güldüm.

Zeynep Korkmaz da hazırladığı gramer kitabında kendi zamirinin oluşumu ile ilgili olarak şu bilgileri vermektedir:

“Dönüşlülük zamirleri de tıpkı şahıs zamirleri gibi ad çekim ekleri alarak çekime girerler, tamlama ve gruplar oluşturabilirler. Yalnız, çekim sırasında kendi sözü ile 3. şahıs iyelik eki arasına bir zamir n’si girer. Dönüşlülük zamirinin 3. Şahıs teklik biçimi hem kendi hem de kendisi şekliyle kullanılmaktadır. Burada kurula uygun

biçim kendisi olmak gerekir. Ancak, kendi sözündeki –i son ses ünlüsünün 3. Şahıs iyelik eki sanılarak zamire +si iyelik ekinin getirilmemiş olması, böylece ikinci bir kendi şeklini doğurmuş ve kullanım da bu şekliyle yaygınlaşmıştır. Ayrıca, üçüncü şahıs kendisi biçiminin, Eski Anadolu Türkçesindeki pekiştirilmiş birleşik kendü öz+i zamirinden kendü öz+i>kendüzi>kendisi gelişmesiyle oluşması da söz konusudur. Burada –z->-s- değişmesi de –si iyelik ekinin etkisine bağlanabilir” (Korkmaz 2014: 398-399).

Karaağaç, dönüşlülük zamiri olarak “kendi” sözcüğünün yanında “öz” sözcüğünün de olduğunu ifade etmektedir (Karaağaç 2013a: 431).

İşaret zamirleri

Adların yerini işaret yoluyla tutan zamirlerdir. Başlıca işaret zamirleri şunlardır: "bu, şu, o, bunlar, şunlar, onlar, öteki, beriki, bura, şura, ora, burası, şurası, orası, böylesi, şöylesi, öylesi..."

Ergin’e göre işaret etmek, göstermek suretiyle nesnelere karşılıyan kelimeler işaret zamirleridir. Ergin işaret zamirlerini şu şekilde açıklar:

“Bugün kullanılan işaret zamirleri bu, şu, o ve bunların çocukları olan bunlar, şunlar, onlar’dır.

bu en yakın için kullanılan işaret zamiridir. İşaret ettiği, belirttiği nesnenin en yakında olduğunu anlatır.

şu biraz daha uzakta olan nesnelere işaret zamiridir ve yenidir.

o ise uzakta bulunan nesnelere için kullanılan işaret zamiridir” (Ergin 2013: 273).

İyelik eki almazlar; diğer isim hâl eklerini alabilirler. Dolayısıyla ad tamlamalarında ancak tamlayan olabilirler.

bundaki, burada, onlarla, şundan, ötekiler...

bunun rengi, buranın havası, onların evi, ötekinin bahçesi...

Örnekler:

1. Bunu kim yaptı?

2. Şunda ne var?

3. Benim kitabım o değil.

4. Bunlar size ait.

5. Şura nasıl?

Belgisiz zamirler

Karaağaç, belgisiz zamirleri şu şekilde sıralamıştır: biri, birisi, başkası, herkes, kimse, hepsi, kimisi vb. (Karaağaç 2013a:431). Korkmaz adam, insan, kimse, herkes, falan, filan, şey gibi sözcüklerin belirsizlik zamiri olduğunu altını çizmektedir (Korkmaz 2014: 412). Birden fazla adın yerini tutan ya da hangi adın yerini tuttuğu açıkça belli olmayan zamirlerdir. Bunların çoğu, belgisiz sıfatlara çekim eki (3. şahıs iyelik ekleri) getirilerek yapılır. Sıfatla ilgisi olmayanlar da vardır.

"biri, birisi, hepsi, kimi, kimisi, hepsi, tamamı, herkes, kimse, hiç kimse, çoğu, bazıları, birkaçı, birazı, birçoğu, başkası, her biri, öteberi, şey..."

Örnekler:

- 1.Hepsini tekrar çağırdılar.
- 2.Kimi de gelmeyi hiç düşünmedi.
- 3.Buraya hepsinin gelmesi gerekiyordu.
- 4.Tamamından sen sorumlusun.

Soru zamirleri

Ergin (2013) soru zamirlerinin nesnelere soru şeklinde temsil ettiğini dile getirmektedir.Yazar, soru zamirlerinin; nesnelere soru şeklindeki karşılıkları olduğunu, nesnelere soru halinde ifade ettiklerini ve nesnelere sormak için kullanıldıklarını belirtmektedir. Korkmaz'a (2014) göre ise canlı ve cansız varlıkları soru yoluyla tespit eden zamirlerdir. Kısacası soru yoluyla adların yerini tutan zamirlerdir.Cümledeki soru anlamı soru zamirleriyle de sağlanır. "ne, kim, hangisi, nere, kaç"

Örnekler:

- 1.Yanında ne getirdin?
- 2.Bunları sana kim anlattı?

Soru zamirleri cümleye soru anlamı katar, ama bazı durumlarda soru cümlesi yapmaz.

Örnekler:

- 1.Kimin geldiğini bilemem.
 - 2.Hangisini istediğini anlamadım.
- "hangi ve kaç" sıfatları iyelik eki olarak zamir olurlar.

Örnekler:

- 1.Hangisi yaramazlık yaptı?
2. Soruların kaç cevaplandı?

3.1.6 Zamir Olarak Adlandırılan Ekler

Dil bilgisi kitaplarında yanlış kullanılan terimlerden biri de ek halinde zamirler terimidir; bu başlık altında ilgi zamiri ve iyelik zamiri terimlerine yer verilmektedir.Adı geçen terimlerle ilgili olarak dil bilgisi kitaplarında, ders kitaplarının birçoğunda ve öğrencileri üniversiteye hazırlayan dersane kaynaklarında yazılanlar pek birbirini tutmaz (Erten 2007: 221). Erten'in (2007) ifade ettiği gibi ilgi ve iyelik eklerinin zamir olarak adlandırılması konusunda farklı yaklaşımlar vardır. Fakat Türkçe ders kitaplarında iyelik ve ilgi zamirleri konusu yer aldığı için çalışmada bu kısma yer verilmiştir.

İlgi eki

Korkmaz (2014) bu eki aitlik eki olarak tanımlamaktadır.Araştırmacı, şahıs ve işaret zamirleriyle kurulan ad tamlamalarında tamlanan ögesinin kaldırılarak +ki aitlik ekinin getirilmesiyle oluşturulduğunu ifade etmektedir.Ediskun (1963) ilgi zamirini, bir belirtili isim takımından, kaldırılmış olan belirtilenle ilgisini göstermek üzere belirtene ulanan -ki eki olarak tanımlamaktadır.

Tamlayan halindeki adlarla, aynı haldeki zamirlerin sonunda bulunan ve onlarla ilgili bir ismin yerini tutan –ki ekine ilgi zamiri denir.

Örnek: Babamın bilgisayarı- babamınki

-ki eki, adlardan sıfat ve zamir olarak kullanılan isimler yapan bir yapım ve aitlik fonksiyonu dolayısıyla da aynı zamanda bir ad çekim ekidir.

Örnek: komşunun kedisi – komşununki

İyelik eki

İyelik ekleri iyelik zamirleri olarak da ele alınır. Ad tamlamasında tamlayan kullanılmadığı takdirde tamlanandaki bu eklere iyelik zamirleri denir. Fakat Erten (2007) zaminin bir kelime türü olduğunun, eklerin kelime olamayacağını altını çizmektedir. Bu nedenle “Ek Halindeki Zamirler” adlandırmasının doğru olmadığını belirtmektedir.

"Benim odam temiz - Odam temiz. İkinci cümlede benim sözcüğü söylenmediği için -ım eki bu sözcüğün görevini üstlenerek iyelik adlı olmuştur" (Hengirmen 1998: 156).

YÖNTEM

Katılımcılar

Araştırmanın evrenini, 2014-2015 eğitim-öğretim yılında, Kastamonu ili Taşköprü ilçesinde, Seka Ortaokulundaki tüm 6. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklemi ise aynı okulun 6. sınıflarında öğrenim gören öğrencilerden, gönüllülük ilkesine göre seçilenler oluşturmaktadır. Bu öğrencilerden sekizer kişilik iki grup oluşturulmuştur. Bu gruplardan birisi tesadüfi olarak kontrol grubu, diğeri de deney grubu olarak belirlenmiştir.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada nicel ve nitel araştırma tekniklerinin birlikte kullanılmıştır. Nicel veriler, ‘Zamirler Kavrama Testi’ aracılığıyla toplanmıştır. Nitel veriler ise video kamera kayıtları ile elde edilmiştir.

Araştırma için bir devlet ortaokulu belirlenerek bu okulun 6. sınıf öğrencilerinden deney ve kontrol grupları oluşturulmuştur.

Verilerin Analizi

Uygulama sonunda deney ve kontrol gruplarına uygulanan Zamirler Kavrama testi sonuçları içerik analizine göre değerlendirilmiştir.

BULGULAR ve YORUM

Öncelikle zamirler konusu düz anlatım yöntemiyle 6/B şubesinde aynı gün anlatılmıştır. Daha sonrasında 6/B şubesindeki sekiz kişiden oluşan deney grubuna zamirler konusu ile ilgili senaryo, çalışmaları için verilmiştir. Çalışmaları tamamlandıktan sonra belirlenen günde drama tekniği ile zamirler konusu tekrar işlenmiş ve sınıfın derse katılma ve dramada görev alma isteğinde artış olduğu tespit edilmiştir. Zamirler konusu ile ilgili drama etkinliği kamera ile kayıt altına alınmış, daha sonrasında ders esnasında video kayıtları öğrencilere izlettirilmiştir. Ertesi gün deney ve kontrol gruplarına on sorudan oluşan “Zamir Kavrama Testi” uygulanmıştır. Deney grubundaki sekiz öğrenciden sekizi de on

sorudan oluşan kavrama testinde beşten fazla soruya doğru cevap verirken kontrol grubundaki öğrencilerden sadece dördü beşten fazla soruya doğru cevap vermiştir.Uygulama sonucunda drama tekniğinin kullanıldığı deney grubu, düz anlatım yönteminin kullanıldığı kontrol grubuna göre daha başarılı bulunmuştur.Dil bilgisi öğretiminde yeni öğretim yöntem ve tekniklerine ihtiyaç olduğu gerçeği yapılan araştırmayla da görülmektedir.

Derslerde farklı öğretim tekniklerinin kullanılması öğrencileri ders karşı motive etmekte ve derse katılım düzeyini artırmaktadır.Öğrencilerin dilbilgisi konularına karşı önyargıları kırılmakta ve dersler eğlenceli bir şekilde geçmektedir.Drama tekniği ile öğrenciler dilbilgisi konularının aslında günlük konuşmalarının içinde olduğunu fark etmişlerdir.Drama tekniği ile öğrencilerin jest ve mimik kullanımları gelişmektedir.Ayrıca özgüvenleri artmakta ve toplum içinde sıkılmadan ve utanmadan konuşabilmeleri sağlanmaktadır.Böylelikle öğrencilerimizin en büyük sorunlarından biri olan çekingenlikte ortadan kaldırılmış olmaktadır.Drama tekniği ile sınıf içindeki arkadaşlık ortamı güçlenmektedir.İşbirliği yapma duygusu öğrencilere verilmekte ve ekip ruhu aşılanmaktadır.Ayrıca video kayıtlarının izlenmesi ile öğrenci eksiklerini görüp düzeltme fırsatı bulmakta ve tüm bunları yaparken derste hiç sıkılmamaktadır.Güdülenmesi üst seviyede olan öğrencilerin başarılı olması ise kaçınılmazdır.

Drama tekniği ile dil bilgisi öğretiminde ezberciliğin önüne geçilmiştir.Öğrencilere şans verilerek, yeteneklerinin ortaya çıkması sağlanmıştır.Öğrencilerin drama provalarında görüşleri alınarak onların farklı düşünceleri ortaya çıkarılmıştır.Soyut konuları öğrencilerin kavraması her zaman güçtür.Drama tekniği ile soyut olan dil bilgisi konuları somutlaştırılmış ve daha kolay anlaşılır hale gelmiştir.

Geleneksel yöntemlerin yanı sıra çağdaş eğitim yöntemleri de derslerde kullanılmalıdır.Öğrenci merkezli eğitim uygulamaların özellikle dil bilgisi gibi soyut konularda kullanılması gerekir.Bu anlayışa uygun, öğrencinin kendini aktif hissettiği ve öğrenirken eğlendiği drama tekniği derslerde kullanılmalıdır.Ayrıca öğrenci çalışma kitaplarında drama etkinliklerine yer verilmemektedir.Bundan sonra hazırlanacak ders kitaplarında drama etkinliklerine yer verilebilir.Bu uygulama zamirler konusu ile sınırlı tutulmuş olup drama yöntemi tüm konularda uygulanabilir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Yapılan bu çalışmada şu sonuçları elde etmek mümkündür:

1. Uygulama sonucunda drama tekniği kullanıldığı deney grubu, düz anlatım yönteminin kullanıldığı kontrol grubuna göre konuyu kavramada daha başarılı olmuştur.
2. Drama tekniği ile derse katılım oranında artış görülmektedir.
3. Drama tekniği ile ezberciliğin önüne geçilerek, öğrencilerin yetenekleri ortaya çıkarılmıştır.

4. Alternatif yöntemlerle işlenen derslerde öğrencilerin sürekli aktif olduğu ve derse karşı olumsuz tutum geliştirmedikleri görülmüştür.

5. Drama tekniği ile öğrenciler arası iletişim olumlu yönde ilerlemiş, öğrencilerin sosyalleşmesi artmıştır.

6. Öğrencilerin kendini aktif hissettiği ve eğlenerek öğrendiği drama tekniği tüm derslerde kullanılmalıdır.

KAYNAKLAR

- Altıkulaç, A. ve Akhan, N. E. (2010). 8. Sınıf İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük Dersinde Yaratıcı Drama Yöntemi ve Altı Şapkalı Düşünme Tekniğinin Kullanılmasının Öğrenci Başarı ve Tutumlarına Etkisi. Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 11(3), 225-247
- Banguoğlu, T. (1995). Türkçenin Grameri. Ankara: TDK.
- Dellal, A. N. ve Kara, Z. (2010).Yabancı Dil Öğretmeni Adaylarının ve Öğretmenlerinin Drama Teknikleri Konusunda Farkındalık Düzeyleri. Dil Dergisi, 149, 7-29.
- Demir, T. (2004). Türkçe Dilbilgisi. Ankara: Kurmay Basım Yayın Dağıtım.
- Ediskun, H. (1963). Yeni Türk Dilbilgisi. İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Ergin, M. (2013). Türk Dil Bilgisi. İstanbul: Bayrak
- Erten, M. (2007).İlgi Zamiri ve İyelik Zamirleri Terimleri Üzerine. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, 6 (20), 221-228.
- Güneş, F. (2014).Türkçe Öğretimi Yaklaşımlar ve Modeller. Ankara: Pegem Akademi.
- Hengirmen, M. (1998), Türkçe Dilbilgisi. Ankara: Engin Yayınevi.
- Karaağaç, G. (2013a). Türkçenin Dil Bilgisi. Ankara: Akçağ
- Karaağaç, G. (2013b), Dil Bilimi Terimleri Sözlüğü. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Korkmaz, Z. (2014). Türkiye Türkçesi Grameri. Ankara: TDK Yay.
- Okvuran, A. (1995). Çağdaş İnsanı Yaratmada Yaratıcı Drama Eğitiminin Önemi ve Empatik Eğilim Düzeylerine Etkisi. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi, 27(1), 185- 194
- Önder, A. (2004). Yaşayarak Öğrenme için Eğitici Drama Kuramsal Temellerle Uygulama Teknikleri ve Örnekleri. İstanbul: Epsilon Yayınları.
- Öztürk, E., Kalfa, M., Altun, M. ve Demirbilek S. (2005).Ses ve Şekil Bilgisi. İstanbul: Lisans.
- Yaman, H. (2006). İlköğretim İkinci Kademe Dilbilgisi Derslerinde Kavram Haritası Tekniğinin Öğrenci Başarısına ve Hatırlamaya Etkisi. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Yaman, H. ve Süğümlü Ü. (2009), Dil Bilgisi Öğretiminde Senaryo Tabanlı Öğrenme Yaklaşımının Etkililiği: Kelime Türleri Örneği. Dil Dergisi, 14, 56-73.